

ג'קלין אונאסיס (41), אשתו של המיליונר בעל האוניות וחברת התעופה, "אולימפיק" אריסטוטל אונאסיס, חושבת שהיא אשה ענייה. זה על כל פנים מה שסיפרה לידידה, עת טיילו בניו-יורק וראו בחנות ספרים את הרבי-מכר על נישואיה השניים של ג'קלין, "ירח דבש ב-20 מיליון דולר", "הכל שקר! אין לי בכלל כסף", אמרה ג'קלין. "כש-התחתנתי עם ארי, לא קיבלתי את ההכנסות מהאוצר של קנדי. לא עשיתי שום הסכם כלכלי לפני הנישואין. אני יודעת שזה מנהג יווני עתיק, אבל לא הסכמתי לכך. לא רציתי למכור את עצמי. חוץ מרכושי האישי יש לי רק 5200 דולר בבנק". כאשר שאלה הידידה אל ג'קלין ממה היא חיה, השיבה ג'קי: "פשוט מאוד, כשאני קונה, אני שולחת את כל החשבונות ל"אולימפיק".

או בוא תוך 10 דקות לתחנה. אני רוצה להשמיע את השירים מייד אחרי החדשות, ביקש טימור. צביקה מיהר לקול ישר אל אחרי השידור הוא פגש את **עמנום אמינגר** וסיפר לו על גילגולו של סרט ה-הקלטה. טוב, אז אני רוצה גם להשמיע את השירים בתוכ-נית הלילה" אמר אמינגר. אבל אני צריך לשלוח את הסרט ל-טלוויזיה בירושלים, השיב לו צביקה פיק. "תבקש מהם לשלוח את הסרט לתל-אביב. אחרי התוכ-נית נחזיר להם אותו", אמר אמינגר וסיים בכך את מחול השדים סביב סרט ההקלטה.

בפתחה החגיגית של ה-אגף האקסלוסיבי החדש של מסעדת ציון בכרם התימנים, נוכח גם **בני כהן**, איש ה-קולנוע הישראלי היושב בפא-ריס, שהגיע לארץ כדי לצלם סדרת סרטים לטלוויזיה הצרפ-תית, וכולל סרט על בעיית עישון הסמים בישראל. רק נכ-נס בני למסעדה הוא הצית סיגריה ז'יטאן צרפתית ועישן אותה בעזרת פיה. ראה אותו **יצחק (הקטן) ג'יבלו**, אחד מגיבורי הצנחנים בעבר, והפ-ליט לעברו: "ממור, גם אתה התחלת לעשן חשיש?" לא הס-פיק גיבלי לסיים את המשפט וצעיר תמיר נגש אל בני כהן, נטל את הסיגריה מפיו. "מה אתה עושה?" נזעק בני כהן. אז הציג האיש, שהיה לבוש אזרחית, תעודה של קצין משט-רה. הוא נטל את הסיגריה, ריחרח בה, החזירה לכהן ו-אמר: "זה בסדר, אתה יכול להמשיך לעשן!"

באותה מסכת פתיחה חגיגית של מסעדת ציון, היה אורח הכבוד, אלוף פיקוד ה-מרכז, **רהבעם (גאנדי) זא"ב**. אחרי שאכל ושתה, הסתיים כמעט ביקורו של גאנדי ב-שעוררייה. אשתו לא הצליחה למצוא את המעיל שפשטה ב-היכנסה למקום. היא הקימה ב-מקום שעוררייה כשהיא צו-קת בקול: "המעיל שלי!" ה-מעיל שלי? היא נרגעה רק אחרי שמעלה נמצא בתום חי-פושם קדחתניים.

השמיע אותו בכמה תוכניות רדיו וטלוויזיה? בפני זמר-שיער **צביקה פיק** ואשת יחסי הציבור שלו, עמדה ה-שבוע שאלה זו. צביקה הכין שני שירים לתקליט החדש ש-לו וקיבל מחברת התקליטים סרט אחד עליו מוקלטים ה-שירים. בתחילת השבוע השמר-עו את השירים בתוכנית חמים וטעים של גלי צה"ל. למחרת השמיעו את השירים בתוכנית מועדון עשרה פלוס של קול ישראל. מגיש התוכנית **אלי ישראלי**, ביקש שישאירו לו את הסרט כדי שיוכל להשמר-עו גם בתוכנית מעל המכש. השאירו לו, אבל בתנאי ש-יחזיר למחרת היום כי צריכים לשלוח את הסרט ליוסי צמח ו**גאל גורן** הרוצים לשלבו בתוכנית במוקצב ה-70. למחרת נגש צביקה לביתו של אלי ישראלי כדי לקחת את הסרט. אלי לא היה בבית אך הוריו הסכימו למסור את הסרט. טילפ-נו לקול ישראל כדי להודיע על כך לאלי. מהצד השני הרים במקרה את השפופרת עורך ר-מגיש במוקצב יוצר **כשרה טימור**. סיפרו לו בשביל מה טילפנו. "מה, הסרט אצלך?" שאל טימור את צביקה. "כן."

קורד יורגנס בילה חופשה בעיר נאסאו שבאיי בהמה תו, שהביחה לחזור מהחופשה, "בלי אף סימן של חוסר שמש."

דבר לא היה רחוק יו-תר מטונתו של ח"כ **מנחם בגין**, מאשר לעורר רעמי צחוק בעת נאומו בוועידת ברר-סל. אולם זה בדיוק מה ש-הוא עשה, כאשר נראה ב-טלוויזיה ביום השישי האחרון, בתוכנית אירועי השבוע ב-סרט שהובא ארצה, נראה בגין, באמצע הסערה שעורר באולם, כשהוא מטיח אגרופו בדוכן ה-נואמים וקורא בהתרגשות, נו-כח הנסיונות לשתום את פיו: "I am a free man" (אני אדם חופשי). בהמוני בתים בישראל הוכר משפט זה את סדרת המתח האסיר, ש-הגיעה למחרת היום לקיצה, ו-אשר בפתחת כל פרק שלה חזור הגיבור על אותו משפט בדיוק. אלפי צופים הפליטו כי-אופן אוטומטי את משפט ה-המשד: "אתה לא אדם חופשי, אתה מספר 6!" אפילו חיים **יבין** נראה כשהוא מתאפק ב-קושי מלפרוץ בצחוק, מסתפק ברמו של ציחקוק.

מי משגיח על המדר-גה? זאת היתה הכותרת שהו-פיעה השבוע מעל מכתב ל-מערכת הארץ: **ברצוני לברר** מי משגיח על המדינה בימים טרופים אלו כאשר כל המימ-חם בענייני כלכלה, ביטוח, ביטול, מדע, צבא וביטחון ר-עוד יושבים באולפני קול ישר-אל וגלי צה"ל ומככים לשא-לות המאזינים בטלפון. על המכתב היה חתום לא אחר מאשר בנו של המשגיח מספר 1 על המדינה: המושבניק מ-נהל **אהרן רייך**, בנו של שרה-ביטחון **כשרה רייך**.

מה ההבדל בין הטאק-

דבר לא היה רחוק יו-תר מטונתו של ח"כ **מנחם בגין**, מאשר לעורר רעמי צחוק בעת נאומו בוועידת ברר-סל. אולם זה בדיוק מה ש-הוא עשה, כאשר נראה ב-טלוויזיה ביום השישי האחרון, בתוכנית אירועי השבוע ב-סרט שהובא ארצה, נראה בגין, באמצע הסערה שעורר באולם, כשהוא מטיח אגרופו בדוכן ה-נואמים וקורא בהתרגשות, נו-כח הנסיונות לשתום את פיו: "I am a free man" (אני אדם חופשי). בהמוני בתים בישראל הוכר משפט זה את סדרת המתח האסיר, ש-הגיעה למחרת היום לקיצה, ו-אשר בפתחת כל פרק שלה חזור הגיבור על אותו משפט בדיוק. אלפי צופים הפליטו כי-אופן אוטומטי את משפט ה-המשד: "אתה לא אדם חופשי, אתה מספר 6!" אפילו חיים **יבין** נראה כשהוא מתאפק ב-קושי מלפרוץ בצחוק, מסתפק ברמו של ציחקוק.

דויד בן-גוריון לא מתלהב במיוחד מהטלוויזיה. בי-זאת נוכח השבוע **דן רביב**, המרכז עתה את מערכת החד-שות של הטלוויזיה בתל-אביב

(מימין), מלכת המים 1970, השתתפה בתחרות התיסרוקות, "מיס קולסטון", ש-נערכה השבוע בנהל-אביב. היא הופיעה בתסרוקות בצבע אדום עם פסים ורודים, נמש ברגע האחרון ועברו את אולם התצוגה בריצה, אך הגיעו בזמן כדי לזכות במקום השני וכדי לקבל את הגביע מידיו של מנהל מפעל התמרוקים, "וולה", מיכאל בראון, שברך אותם על זכייתם.

טיקה של **עבדי-אני-נאצר** ל-בין זו של **אנוואר אל-סאדאת**? לפי מנהל מכוון שילוח לחקר המזרח התיכון שליד אוניברסיטת תל-אביב, סרופסור **שמעון שמו"ר**, אל-סאדאת יכול להרשות לעצמו להיות יותר גמיש מנאצר. זאת מהסיבה הפשוטה: "סאדאת אישית אינו אחראי בתבוסה. מה שנקרא בני המצרים, מחר קת עיקבות התבוסה, היא בש-ביל סאדאת מטרה מדינית, ו-לא עניין של כפרה אישית, כי-פי שהיה הדבר לגבי נאצר. למ-רות מעמדו החלש בהשוואה ל-נאצר, יש לסאדאת מרחב-תמרון גדול יותר, מפני שאין אצלו אותו מישקע איש-ראמוציונאלי הקשור בתבוסה. סאדאת פשוט חופשי מנטל העבר, שהעיק על-נאצר."

מה עושה זמר כשיש לו רק סרט הקלטה אחד של שיר חדש שלו, והוא רוצה ל-

במקומו של **טוביה מער** ה-עסוק בהכנת סרט טלוויזיה ל-יוס-העצמאות של גיבורי-ישראל. רביב ניסה לראיין את בניי לפני המראתו לבריטל. בן-גוריון סר-רב להתראיין, ואמר: "אני מאוד לא אוהב טלוויזיה. קנו לי טלוויזיה ואני לא מסתבל. בתחלה השומרים שלי היו מסתבלים, אחר-כך ראו שאני לא מסתכל אז גם הם הפסיקו. בכלל, בשביל מה זה טוב טלוויזיה?"

אחר שלא מעוניין כל-כך להתראיין, היה שגריר ישר-אל בארצות-הברית **יצחק רבין**. כאשר עמד ברק לצאת בשבוע שעבר מהארץ, הקרי-מו כמה עיתונאים לגמל ה-תעופה בלוד כדי לראיין או-תו. בקולו השקט והאיטי אמר רבין לעיתונאים: "אני נראה מצטער, אני לא יכול להגיד שום דבר. אני יכול להגיד רק: באתי, ראיתי, דיווחתי." אבל